

Å l a n d s l a n d s k a p s n ä m n d s

framställning till Ålands landsting med förslag

N:o 8/1948.

till landskapslag angående ändring av landskapsla-

gen om kommunallag för landskommunerna i landska-

pet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.

Enligt landskapslagen den 3 maj 1947 angående ändring av land-

skapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland,

utfärdad den 21 augusti 1930, får skattskyldig person, vars inkomst

efter medgivna särskilda avdrag icke överstiger fyratiotusen mark,

från sin inkomst vid kommunalbeskattningen ytterligare, då inkomsten

icke överstiger tjugotusen mark, göra grundavdrag med minst tretusen

och högst tolv tusen mark, i enlighet med kommunalfullmäktiges för var-

je år fattade beslut, samt då inkomsten överstiger tjugotusen men

icke fyratiotusen från 90 till 10 % av det fastställda avdraget.

För barn, som före skatteårets ingång icke fyllt sexton år, beviljas

ett avdrag i enlighet med kommunalfullmäktiges för varje taxering

fattade beslut med minst två tusen och högst åttatusen mark. Har

skattskyldig persons skattebetalningsförmåga genom underhåll av nära

anförvanter eller till följd av egen eller närstående persons sjuk-

dom, olycksfall eller annan sådan orsak väsentligen nedgått, kan

från inkomsten avdragas högst trettiotusen mark. Sedan förenämnda avdrag av Landstinget fastställts, har penningvärdet blott ytterligare försämrats, varför avdragen blivit otillräckliga, särskilt med hänsyn till de stegrade levnadskostnaderna. På grund härav har i riket genom lagen den 30 december 1947 om ändring av förordning angående kommunalförvaltning på landet, då inkomsten icke överstiger sjuttiofemtusen mark, höjt grundavdraget till minst tiotusen och högst adertontusen mark då inkomsten icke överstiger trettiotusen mark, samt, då inkomsten överstiger trettiotusen men icke sjuttiofemtusen, beviljat 95 till 5 % av det fastställda avdraget. Avdraget för underhåll av nära anförvant, egen eller nästående persons sjukdom m.m. har höjts till högst femtiotusen mark. Barnavdraget slutligen har fastställts till minst åttatusen och högst femtontusen mark.

Landskapsnämnden, som utgår ifrån, att de skattskyldiga i landskapets landskommuner skola vid kommunalbeskattningen få åtnjuta samma avdragsförmåner som de skattskyldiga i rikets landskommuner, har uppgjort förslag till ändring av 12 § i landskapslagen om kommunalförvaltning för landskommunerna i landskapet. Visserligen kan man anse, att ifrågakomna avdrag icke äro av synnerligen stor betydelse

men då man beaktar, att avdragen i främsta rummet komma barnrika familjer och samhällets lägsta inkomsttagare till godo, så förstår man att avdragen kunna vara nog så välkomna, varjämte de i befolkningspolitiskt hänseende kunna vara av stort värde. Med hänsyn likväl till Landstingets tidigare intagna ståndpunkt beträffande minimigränsen för barnavdraget har landskapsnämnden för sin del i detta avseende stannat vid sextusen mark.

Hänvisande till förestående får landskapsnämnden vördsammast förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas, att 121 § i landskapslagen den 21 augusti 1930 om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, sådant nämnda lagrum lyder i landskapslagen den 22 februari 1946, skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 121.

Från skattskyldig persons inkomst skall, i enlighet med vad kommunalfullmäktige för den taxering, som för varje år skall förrättas, besluta, såsom barnavdrag ytterligare avdragas minst sextusen och

högst femtontusen mark för varje barn eller adoptivbarn, som han på grund av sin försörjningsplikt under skatteåret försörjt och som före skatteårets ingång icke fyllt sexton år. Då hustru skilt be- skattas, må avdraget göras endast från den makes inkomst, vilken ensam eller huvudsakligen försörjt barnet. För barn, som själv har inkomst, må avdrag göras blott såframt sagda inkomst understigit det av kommunalfullmäktige fastställda beloppet.

Överstiger skattskyldig persons och hans makas sammanlagda in- komst efter i §§ 110, 111, och 112 nämnda avdrag jämte i föregående moment stadgat barnavdrag icke sjuttiofemtusen mark, må härifrån göras ytterligare följande avdrag.

Då inkomsten icke överstiger trettiotusen mark, minst tiotusen och högst adertontusen mark, i enlighet med vad kommunalfullmäktige för varje år besluta samt, då inkomsten

överstiger 30.000, men icke 33.000 mark, 95 % av det fastställda avdraget

"	33.000,	"	"	36.000	"	90	"	"	"	"
"	36.000,	"	"	39.000	"	85	"	"	"	"
"	39.000,	"	"	42.000	"	80	"	"	"	"
"	42.000,	"	"	45.000	"	75	"	"	"	"
"	45.000,	"	"	48.000	"	70	"	"	"	"

överstiger 48.000, men icke 51.000 mark, 65 % av det fastställda avdraget

"	51.000,	"	"	53.000	"	60	"	"	"	"
"	53.000,	"	"	55.000	"	55	"	"	"	"
"	55.000,	"	"	57.000	"	50	"	"	"	"
"	57.000,	"	"	59.000	"	45	"	"	"	"
"	59.000,	"	"	61.000	"	40	"	"	"	"
"	61.000,	"	"	63.000	"	35	"	"	"	"
"	63.000,	"	"	65.000	"	30	"	"	"	"
"	65.000,	"	"	67.000	"	25	"	"	"	"
"	67.000,	"	"	69.000	"	20	"	"	"	"
"	69.000,	"	"	71.000	"	15	"	"	"	"
"	71.000,	"	"	73.000	"	10	"	"	"	"
"	73.000,	"	"	75.000	"	5	"	"	"	"

Har skattskyldig persons skattebetalningsförmåga genom underhåll av nära anförvanter eller till följd av egen eller närstående persons sjukdom, olycksfall eller annan sådan orsak väsentligen nedgått, kan från inkomsten avdragas högst femtiotusen mark. Från avliden persons inkomst kan efter prövning avdrag göras eller hans dödsbo beviljas fullständig befrielse från skatt, därest han efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra arvingar, vilka varit beroende av

honom för sin försörjning.

Har skattskyldig avlidit efter det beskattningen verkställets, kunna fullmäktige, om den avlidne efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra arvingar, vilka för sin utkomst varit beroende av hans förvärv och omständigheterna äro särdeles ömmande, på ansökning efter prövning medgiva delvis eller fullständig befrielse från skattens erläggande.

Genom denna landskapslag upphäves landskapslagen den 3 maj 1947 angående ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommuner i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.

Mariehamn den 28 januari 1948.

På landskapsnämndens vägnar:

Lantråd

Viktor Strandfält

Viktor Strandfält.

Landskapssekreterare

Ch. Stormbom
Ch. Stormbom.

Nº 25/1948.

LAGUTSKOTTETS betänkande Nº 25/1948 med förslaget till ändring av landskapsnämndens framställning till Ålands landsting (Nº 8/1948) med förslag till landskapslag angående ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.

Förenämnda framställning, varöver landstinget inbegärt lagutskottets utlåtande, har utskottet behandlat och därvid funnit, att de föreslagna gränserna för grund- och barnavdragen lämpa sig väl för förhållandena i landskapets landskommuner. Utskottet har därför beslutat omfatta framställningen.

Emellertid vidlades lagtexten av tvenne bristfälligheter. Sålunda nämner ingressen landskapslagen av den 22 februari 1946 i stället för landskapslagen den 3 maj 1947, och sista meningen i paragrafens första moment bör få samma avfattning som motsvarande mening i kommunallagen för Mariehamns stad.

Utskottet får därför för landstinget förorda följande förslag,

att landstinget ville antaga nedanstående

Landskapslag

angående ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas, att 121 § i landskapslagen den 21 augusti 1930 om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, sådant nämnda lagrum lyder i landskapslagen den 3 maj 1947, skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 121.

Från skattskyldig persons inkomst skall, i enlighet med vad kommunalfullmäktige för den taxering, som för varje år skall förrättas, besluta, såsom barnavdrag ytterligare avdragas minst sextusen och högst femtontusen mark för varje barn eller adoptivbarn, som han på grund av sin försörjningsplikt under skatteåret försörjt och som före skatteårets ingång icke fyllt sexton år. Då hustru skilt beskattas, må avdraget göras endast från den makes inkomst, vilken ensam eller huvudsakligen försörjt barnet. För barn, som självt har inkomst, må avdrag göras blott till den del sagda inkomst understigit det av kommunalfullmäktige fastställda beloppet.

Överstiger skattskyldig persons och hans makas sammanlagda inkomst efter i §§ 110, 111 och 112 nämnda avdrag jämte i föregående moment stadgat barnavdrag icke sjuttiofemtusen mark, må därifrån göras ytterligare följande avdrag.

Då inkomsten icke överstiger trettiotusen mark minst tiotusen och